

Országos Rendőrfőkapitány

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz
elbírálása

Előadó:

Tel sz.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **Panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Panasztestülethez elektronikus úton előterjesztett beadványában panaszt tett azért, mert a városházán megtartott testületi ülésen részt kívánt venni, mint állampolgár, és mint újság szerkesztője, azonban ezen szándékában ismételt megakadályozták, és az általa kihívott rendőrök sem intézkedtek annak érdekében, hogy bejusson az ülésre.

A panaszos előadta, hogy a képviselő-testület hatályon kívül helyezte azon rendeletét, amellyel korábban megszabták azt, hogy kik lehetnek jelen a testületi ülések ideje alatt az ülésteremben. Az új SzMSz *-n lépett hatályba, és az önkormányzat honlapján megtalálható.

A fentiek ellenére a panaszost a városháza bejáratánál ismét feltartóztatta egy közterület-felügyelő és két biztonsági őr arra hivatkozással, hogy majd akkor mehet fel az ülésterembe, ha lesz hely. Mindezt * órakor mondták neki, noha az ülés csak később kezdődött. A rendőrség * órakor érkezett a helyszínre, addig a panaszost feltartóztató személyek egyike sem ment fel ellenőrizni, hogy van-e üres szék a teremben. A panaszos állítása szerint az intézkedés célja egyértelműen az volt, hogy őt korlátozzák a Testületi ülésen történő megjelenésben. A kikerülő rendőr sem győződött meg arról, hogy hol van a teremben a hallgatóságnak fenntartott rész, illetve, hogy hányan ülnek ott, ami szerinte ismét azt igazolja, hogy a rendőrség sem akart jogszerűen eljárni az ügyében. A panaszos látta a Tv felvételét, amiből számára az derült ki, hogy még bőven volt ülőhely a teremben.

A panaszos szerint a polgármester a jegyzővel együtt tudatosan akadályozza a népképviselői szerv jogszerű működését.

A panaszos állítása szerint a közterület-felügyelő jogszabályi felhatalmazás nélkül intézkedett akkor, amikor a városházán a panaszos útját állta, hogy ügyeit intézze, és hogy a nyilvános bizottsági ülésre bejusson.

A panaszos álláspontja szerint a közterület-felügyelő magatartása jogellenes cselekmény elkövetésének a gyanúját megalapozta, mivel intézkedési jogköre a panaszossal szemben nem volt, a fentiekben előadottakon túl már csak azért sem, mert semmilyen jogellenes cselekményt nem valósított meg.

A panaszos csatolta a biztonsági őrökre vonatkozó önkormányzati szerződés másolatát, melyből megítélése szerint az is kiderül, hogy a biztonsági őr részéről is „megalapozódott” a jogellenes magatartás, mert e szerződésben foglaltak szerint intézkedési jogköre nem keletkezett a panaszossal szemben azért, mert ő a nyilvános testületi ülésen kívánt részt venni. A szerződésben foglaltak ugyanis akkor adnak felhatalmazást a biztonsági őrnek, ha az önkormányzat rendezvényét megzavarják. Ilyen részéről fel sem merült.

A panaszos véleménye szerint a bizottsági és a testületi ülések nem önkormányzati rendezvények, hanem népképviselői szervnek a jogszerű működése során bekövetkezett, és kötelezően előírt eseménye.

A panaszos kérte annak megállapítását, hogy a fentiek alapján a közterület-felügyelő és a biztonsági őr is jogtalanul akadályozta meg abban, hogy az épületben szabadon mozoghasson, az ülésterembe bejusson, a testületi ülésen részt vegyen, arról videó- és hangfelvételt készítsen. Megítélése szerint a közterület-felügyelő részéről hivatali visszaélés és a közterület-felügyelő, valamint a biztonsági őr részéről a „személyi szabadság jogellenes korlátozása” bűncselekményének gyanúja felmerült, ezért a helyszínre érkezett rendőröknek intézkedniük kellett volna e jogellenes magatartás megszüntetésére.

A panaszos belinkelte az általa az esetről készített videofelvételt és kérte, hogy a rendőrségi felvétel is kerüljön beszerzésre.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a helyszínre kiérkező rendőrök részéről az intézkedés elmaradását,
2. a kiérkező rendőrök nem voltak hajlandóak alaposan megismerni azon tényeket, amelyek alapján intézkedniük kellett volna,
3. a közterület-felügyelő intézkedésének jogszerűtlenségét,
4. a biztonsági őr intézkedésének jogszerűtlenségét.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy sérült a panaszos szabad mozgáshoz való joga, mivel a rendőrség semmiféle intézkedést nem tett annak érdekében, hogy biztosítsa a panaszosnak a nyilvános bizottsági ülésre való bejutást.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos elektronikus úton megküldött panasza,
- átirat,
- 1 DVD lemez,
- a testületi ülés jegyzőkönyve.

IV.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1. A helyszínre kiérkező rendőrök részéről az intézkedés elmaradása

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján, „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.”

Az Rtv. 32. §-a alapján, „A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (továbbiakban: Ötv.) 132. § (1)-(3) bekezdésében foglaltak szerint „A kormányhivatal a helyi önkormányzatok törvényességi felügyelete körében az Alaptörvényben meghatározott feladat- és hatáskörökön túl:

- a) törvényességi felhívással élhet;
- b) kezdeményezheti a képviselő-testület vagy a társulási tanács összehívását, valamint e törvényben meghatározott esetben összehívja a képviselő-testület vagy a társulási tanács ülését;
- c) javasolhatja a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletéért felelős miniszternek, hogy kezdeményezze a Kormánynál annak indítványozását, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja felül az önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való összhangját;
- d) kezdeményezheti a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál az önkormányzat határozatának felülvizsgálatát;
- e) kezdeményezheti a határozathozatali, feladat ellátási kötelezettségét nem teljesítő helyi önkormányzattal szemben bírósági eljárás megindítását, a határozathozatal pótlásának elrendelését;
- f) javasolhatja a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletéért felelős miniszternek, hogy kezdeményezze a Kormánynál az Alaptörvénnyel ellentétesen működő képviselő-testület feloszlását;
- g) kezdeményezheti a Magyar Államkincstárnál a központi költségvetésből járó támogatás jogszabályban meghatározott részének visszatartását vagy megvonását;
- h) pert indíthat a sorozatos törvénysértést elkövető polgármester tisztségének megszüntetése iránt;
- i) fegyelmi eljárást kezdeményezhet a helyi önkormányzat polgármestere ellen és a polgármesternél a jegyző ellen;
- j) kezdeményezheti a helyi önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatását az Állami Számvevőszéknél;
- k) szakmai segítséget nyújt a helyi önkormányzatnak a feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben;
- l) törvényességi felügyeleti bírságot szabhat ki a helyi önkormányzatra vagy a társulásra az e törvényben meghatározott esetekben.

(2) A kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásának célja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, bizottsága, részönkormányzata, polgármestere, főpolgármestere, megyei közgyűlés elnöke, társulása, jegyzője (a továbbiakban: érintett) működése jogszerűségének biztosítása

(3) A kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásában vizsgálja a helyi önkormányzat:
a) szervezetének, működésének, döntéshozatali eljárásának jogszerűségét;

b) döntéseinek (rendelet, határozat) jogszerűségét;
c) törvényen alapuló jogalkotási, továbbá jogszabályon alapuló döntési és feladat-ellátási (közszolgáltatási) kötelezettségének teljesítését.”

A Város Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 23/1998. (XI. 20.) rendeletet (a továbbiakban: SZMSZ) 4. mellékletének IV. rész 1. pontja rögzíti, hogy „a bizottság ülése nyilvános. A nyilvánosság biztosítására, az ülés rendjének fenntartására, a vitára, szavazásra, a bizottsági döntéshozatalra, a bizottsági ülésről jegyzőkönyv készítésére, zárt ülés tartására a képviselő-testület működésére vonatkozó szabályokat a bizottság működése során megfelelően alkalmazni kell”.

A panaszos sérelmezte, hogy a kikerkező rendőrök a helyszínen nem intézkedtek annak ellenére, hogy az ülés nyilvános és bárki számára látogatható.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség azon mulasztása, hogy nem tett semmiféle intézkedést annak érdekében, hogy a panaszos a bizottsági ülésen részt vehessen, a panaszos szabad mozgáshoz való jogának sérelmét eredményezte.

A Panasztestület álláspontjával az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A rendőri jelentés szerint a panaszos a Rendőrkapitányság ügyeletén *-n * óra körüli időben tett telefonos bejelentést, mely szerint nem engedik be a városházára, személyes szabadságában korlátozzák és más bűncselekmények is felmerültek. A bejelentés alapján * óra körüli időben a * szám alatt lévő polgármesteri hivatalnál megjelentek a rendőrök.

A kikerkezésekor a rendőr bemutatkozott, közölte beosztását, valamint jelvéyszámát, a megjelenése célját, majd a bejelentés tartalmával kapcsolatban tájékozódott.

Ezt követően meghallgatta a bejelentőt és a panaszost, aki a helyszínen tett nyilatkozatában megerősítette a távbeszélőn tett bejelentését, amely szerint az önkormányzati épületben a testületi ülésre szeretett volna bejutni, azonban ebben két férfi meggátolta, szabad mozgásában akadályozta azzal, hogy nem engedték fel az épület emeleti szintjére.

A helyszínen a r. őrnagy a bejelentő nyilatkozatát követően tájékozódott a jegyzőtől, aki azt az információt adta, hogy aznap * órától testületi ülésre kerül sor, ezért a közterület-felügyelő azt az utasítást kapta, hogy az emeleti részre ne engedjen fel ügyfeleket, mert azokon a napokon, amikor ülés van, akkor szünetel az ügyfélfogadás. Továbbá elmondta, hogy az ülésre folyamatosan érkeznek a meghívottak, akik a rendelkezésre álló helyeket feltöltik. Amennyiben lesz olyan szabad hely, amit nem foglalnak el, akkor oda a panaszos felmehet. Elmondta, hogy további helyeket nem tudnak biztosítani, mert ahhoz már át kellene rendezni a termet.

A r. őrnagy a beszerzett információk alapján tájékoztatta a panaszost – ami információkat a panaszos nyilvánvalóan ismert, hiszen számos hasonló alkalommal kezdeményezett rendőri intézkedést, majd annak elmulasztása miatt panasszal élt –, valamint arról is, hogy ez nem rendőrségi hatáskör, így panasszal élhet a Kormányhivatalnál. A beszerzett adatok szerint az önkormányzat az ülések figyelemmel kísérését zártláncú, élő, egyenes televízió-kivetítőn az Önkormányzat által kialakított multimédiás közvetítő teremben biztosította.

Figyelemmel arra, hogy jogsértés gyanúját a r. őrnagy nem állapította meg, így rendőri intézkedésre nem került sor. A rendőr ezek után tájékoztatta panaszjogáról a panaszost, majd elhagyta a helyszínt.

A Rendőrség által rögzített ügyeleti hangfelvétel beszerzésére már nem volt lehetőség, mivel a hatályos rendelkezések értelmében a hanganyag törlése – figyelemmel arra, hogy a rögzítés és az adatkérés kézhezvétele között 30 nap eltelt – megtörtént. A Rendőrségtől a kifogásolt eseményekről készített három rendőrségi videofelvétel

beszerzésre került. Az 1. és a 3. felvétel tartalma megegyezik a panaszos által készített videofelvétel rendőri intézkedésre vonatkozó részével. A 2. felvétel összesen 5 másodperc hosszúságú, a teremben lévő székeken összesen 7-8 fő ül. A székekre fehér papír van ragasztva névvel.

Álláspontom szerint az intézkedő rendőr cselekménye (a „jogellenes helyzet megszüntetésének” elmaradása) nem valósíthatja meg a szabad mozgáshoz való jog súlyos fokú sérelmét, mivel a tényleges feltartóztatás-, a tartózkodási hely megváltoztatásában történő akadályozás az eljáró rendőr részéről nem merült fel. A szervezetek között megkötött együttműködés sem lépheti túl azonban a jogszabályi keretek között meghatározott kötelezettségeket és jogosultságokat. Az intézkedő rendőr kizárólag a jogszabályok alapján, szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén jogosult, illetve köteles eljárni. A jogszabályokból az sem következik, hogy rendőrnek kötelessége lenne azt vizsgálni, hogy a képviselő-testület ülésén ki vehet részt.

A helyi jogszabályalkotás keretében meghozott, alapvetően belső működési viszonyokat szabályozó norma ismeretének hiánya egyrészt nem vezethet a rendőri intézkedés jogszerűtlenségének megállapításához, másrészt a képviselő-testület által, a saját eljárására megalkotott norma helytelen alkalmazásából sem feltétlenül következik a rendőr irányába intézkedési kötelezettség.

A fentiek alapján a rendőr helyesen ítélte meg azt a körülményt, hogy rendőri intézkedés nem indokolt, és erről, valamint panaszjogáról megfelelően tájékoztatta a panaszost is. Az intézkedő rendőrnek nem feladata azt vizsgálni, hogy a jegyző tartalmilag megfelelő tájékoztatást nyújtott-e az SzMSz-ben foglaltakat illetően.

A panasz a rendőri intézkedés elmaradására vonatkozóan a fentiekre tekintettel alaptalan.

2. A kikerkező rendőrök nem voltak hajlandóan alaposan megismerni azon tényeket, amelyek alapján intézkedniük kellett volna

Az Rtv. 32. §-a szerint *„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”*

Az Rtv. 24. § (1) bekezdés alapján *„A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”*

A panaszos sérelmezte, hogy a kikerkező rendőr nem győződött meg arról, hogy hol van a teremben a hallgatóságnak fenntartott rész, illetve hányan ülnek ott. Véleménye szerint ez a rendőri hozzáállás bizonyítja azt, hogy szándékosan nem akart alapos vizsgálatot tartani.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrök nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy a panaszos a bizottsági ülésen részt vehessen, ezért sérült a szabad mozgáshoz való joga.

A Panasztestület megállapításával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A rendőr a panaszos azon bejelentésére, miszerint bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja merült fel, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét teljesítve megjelent a helyi önkormányzat épületében. A rendőr a panaszos meghallgatása után az Rtv. 32. §-a alapján biztosított jogkörében felvilágosításért fordult az önkormányzati képviselő-testület által megalkotott rendelet kihirdetéséért felelős jegyzőhöz. A helyi önkormányzat

működéséért felelős jegyző tájékoztatása alapján a rendőr kellő alappal következtetett arra, hogy az ügyben intézkedésre okot adó, a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető cselekmény (bűncselekmény, szabálysértés) nem következett be, ezért a további intézkedéstől jogszerűen állt el. Az Ötv. 132. § (1)-(3) bekezdésében rögzített rendelkezések alapján a képviselő-testület működése törvényességének biztosítása érdekében a kormányhivatal rendelkezik széles felügyeleti jogkörrel.

A Panasztestület álláspontjával szemben hangsúlyozandó, hogy a panaszos szabad mozgáshoz való jogának sérelme az eset összes körülményei alapján nem volt egyértelműen megállapítható. Nyilvánvaló volt ugyanakkor, hogy a panaszos és az önkormányzat között alapvetően polgári jogi természetű jogvita alakult ki, amelynek eldöntése, illetve a jogvitába történő beavatkozás kívül esett az intézkedő rendőr hatáskörén. Az adott helyzetben a rendőrnek nem volt lehetősége arra, hogy felülbírálja az önkormányzat jegyzőjének az irányadó önkormányzati rendelet tárgyában nyújtott jogértelmezését. A jogértelmezés felülvizsgálata a kormányhivatal, illetve a bíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőr az Rtv.-ben szabályozottak szerint eleget tett az ügy megismerésével kapcsolatos kötelezettségeinek, ezért az e körben előterjesztett panasz alaptalan.

3. A panaszos sérelmezte a közterület-felügyelő vele szemben fogantatosított intézkedését.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Kftv.) 26. §-a alapján *„Akinak a felügyelő intézkedése, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette, panasszal fordulhat a rendőrséghez. A panasz előterjesztésére, valamint elbírálására az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”*

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény (továbbiakban: Rftv.) 22. § (4)-(7) bekezdés szerint *„(4) Akinak az e törvény, a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény szerinti kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette*

a) a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvényben meghatározott kamarához,

b) az 1. § (1) bekezdés c)-l) pontjában meghatározott esetben a rendőrséghez fordulhat panasszal.

(5) A (4) bekezdés szerint a panasz elbírálására jogosultnál a panaszt a kényszerítő eszköz alkalmazásától, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, a tudomásszerzéstől számított nyolc napon, de legkésőbb a kényszerítő eszköz alkalmazásának időpontjától számított három hónapon belül lehet előterjeszteni.

(6) A (4) bekezdés szerint a panasz elbírálására jogosult a panaszról a beérkezését követő naptól számított harminc napon belül - a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint - dönt.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott döntéssel szemben a rendészeti feladatokat ellátó személy, valamint az (4) bekezdésben meghatározott személy - a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint - jogorvoslattal élhet.”

A Kftv. fenti rendelkezése alapján a közterület-felügyelő elleni panasz elbírálására azon helyi rendőri szervnek van hatásköre, melynek illetékességi területén az intézkedésre sor került.

A fentiek alapján a panasz tárgyában – hatáskör hiányában – nem döntöttem, a közterület-felügyelőt érintő panasz áttétele iránt a Rendőrkapitányság vezetője felé intézkedtem.

4. A panaszos sérelmezte a biztonsági őr vele szemben fogantatosított intézkedését.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (továbbiakban: Szvmtv.) 62/A. § (1) bekezdése alapján: „Az intézkedést fogantatosító személy- és vagyonőrrel szemben benyújtott panaszt az intézkedés helye szerint illetékes az alapszabályban meghatározott területi szervezet bírálja el harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint.”

A fenti rendelkezés alapján a személy- és vagyonőr elleni panasz elbírálására az intézkedés helye szerint illetékes, az alapszabályban meghatározott területi szervezetnek van hatásköre. A fentiek alapján a panasz tárgyában – hatáskör hiányában – nem döntöttem, a személy- és vagyonőrt érintő panasznak a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara Megyei Szervezetéhez történő áttételére intézkedtem.

A fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, a 32. §, a 24. § (1) bekezdés, a 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont és (3) bekezdés, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései,
- a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 26. §-a,
- az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 22. § (4)-(7) bekezdése;
- az személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 62/A. § (1) bekezdése;
- Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1)-(3) bekezdései.

Budapest, 2015. október 26.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**